

Paquita on kova haaste tanssiteatteri Pikkaraiselle

18.1.1990 2:00

Kun tanssiteatteri Pikkaraisen **Paquita**- esitystä arvioi, on lähdeittävä siitä, ettei kysymys ole ammattilaisista.

Vaikka oppilaat ovat tehneet työtä tangon ääressä varmaan hyvinkin ahkerasti, kestää monia vuosia, ennen kuin klassisesta baletista syntyy valmista jälkeä. Se on innostava harrastus tuhansille nuorille, mutta aniharvat pääsevät niin pitkälle, että harrastus muuttuu työksi jossain tanssiryhmässä.

Klassisen baletin koulu on sikäli epäkiitollinen, että teknisiä puutteita ei voi millään vippaskonsteilla peittää. Pikkaraisen esiintyjäryhmän epätasaisuus oli ilmeinen, ja monin kohdin koreografia oli liian vaikea nuorille tanssijoille.

Fatima Witick - ballerinalupaus

Hän on Fatima Witick, kauniisti kasvanut nuori ballerina, joka selviytyi vaativasta päätehtävästä niin vakuuttavasti, että hänen voi uskoa luovan uran tanssitaiteilijana. Hänen varmuutensa, hallitut liikkeensä, tanssinilonsa ja lennokkuutensa olivat **Paquitan grand pas** -kohtauksen parasta antia. Myös hänen partnerillaan Kari Mokkilalla on selvä pyrkimys tyylinmukaiseen ilmaisuun.

Ritva Kuusinen-Schorinin sovituksessa on pitkälti tavoitettu Petipan koreografia, joka on tullut tutuksi eri yhteyksissä, kuten esimerkiksi kilpailuissa tanssitaiteista variaatioista. Aikojen kuluessa tapahtuneet muutokset ovat tosin rikkoneet teoksen eheyttä.

Yksi variaatioista on ympäröity mukaan **Merirosvosta** ja siinä kuullaan Drigon musiikkia, mutta kauas eivät liioin jää muistumat **Don Quijoten** suuntaan. Minkusin musiikki on jouduttu kokoamaan irrallisista palasista, joiden liitokset kuulostivat siellä täällä kömpelöiltä - kukaan ei voi tehdä ihmeitä, ei edes alan ekspertti Kari Tiitinen.

Nuorten on hyvä saada tuntumaa vanhoihin baletteihin, joista on tullut muotia Yhdysvalloissakin. Myös Tukholman kuninkaallinen baletti tanssii Petipan aikaista **Bajadeeria** Minkusin tahdissa, ja Göteborgin Stora teaternin baletti aikoo ottaa ohjelmistonsa **Paquitan grand pas** -kohtauksen.

Koreografian vaiheita

Sitä ei enää tunneta, mutta Leningradin Kirov-teatteri on vaalinut **Paquitan grand pas** -kohtausta aarteena Marinski-teatterin keisarillisilta ajoilta ja muistona Petipan jalostuneesta tyylistä.

Illan päätti sarja karakteritansseja, jotka Ritva Kuusinen-Schorin oli tehnyt alkuperäisten tanssien pohjalta. Iloiset askeleet Turkmenian, Ukrainan, Gruusian ja Uzbekistanin tansseista antoivat oppilaille tilaisuuden vapautuneeseen menoon, joka tosin hieman kärsi rytmillisistä ongelmista.

Tyylinmukaisesta puvustuksesta oli kannettu erityistä huolta, ja siitä kiitos sekä Ritva Kokkoselle että esityksen koreografille.

IRMA VIENOLA-LINDFORS